

— چیرۆک —

شاهیدانی قله لای دمدم

مستوفی فاسالنج که ریم

شناسی کرد

© KORDSHENASI

"چیرۆک"

شەهیدانی قەلای دمدەم

نووسینی

مستەفا سەلح کریم

ئەندامی یەکییتی ئەدیانی عێراق

١٩٦٠

بەغدا

نەقابهی مامۆستایان

ئەو ساڵ بەرەو پاییز ئەپروات . کاتی گەلارپێزانە و لە ھەر لایەک سەیر ئەکە ی خەلکە و ھەلپە ی
کۆکردنەوہ ی بەروبوو می کشتوکالیە تی . ئەو ناوہ ھەموو ی ھەر کەسە ی ئەیبینی لە ولاتی
"تەرگەوہر" و "مەرگەوہر" و "شنۆ" و "ورمی" ھەموو بەختیار و دلخۆشن کە سەرۆکایە تی
عەشرە تی "برادۆست" دراوہ تەوہ بە "ئەمیرخان"؛ ئەو ئەمیرخانە مەردە ی کە ناوی بەسەر ھەموو
زمانیکەوہ یە . باس باسی ئەمیرخان و قەلاکە یە تی، کە وا تازە لە تەواوبوونی بوو تەوہ بە یارمە تی

تیره و هۆزه که ی، هه موو دلخۆشن به وه ی که " شاه عه باس " ئەم سه رهۆکایه تیبیه ی پی سپاردوو و ده ستیکی زی پرنیشی بو کردوو، له جیی ئەو ده سه براوه ی که چند سالی له وه بهر بریانه وه که له جهنگیکا بهر گولله که وتبوو له یارمه تیدانی حاکی سۆرانا . زۆریان پی خوش بوو که ئەمیرخانی ده ست له پ زین ئەم قه لا کۆنه ی دمدی سه ره له نوی بو دروست کردنه وه، بو ئەوه ی له کاتی تهنگانه دا فریایان که وی . ئا له و کاته دا، ده مه ده می ئیواره یه ک پۆژ له ئاوابوونا بوو، زه رده به سه ر چیاکانی کوردستانا ئەتوت چریسه که ی ئالتونه و له تاریکه شه وا دیاره . تاقه سواریک له قه لای دمدمه وه به تاو ئەیکوتا به ره و گوندیکی پچوک که له نزیک قه لاکه وه بوو، تازه ش ئاوا کرابوو وه و زۆری دانیشتوانی له ورمیوه بۆ هاتبوون . سوار چ سواری؟ سه رتاپای له فیشه کا زه ردی ئەکرده وه . تا ده ست هه لگری که له گه ت . ئەتوت نه مامه و چوو به ئاسمانا ! ئەسپیکی کویتی له ژیرا بوو، سه ر و کلک گر، هه ر قابیل بوو به و شوپره سواری به سه رییه وه بوو که به ده ستیکی تفهنگه که ی گرتبوو، به ده ستیکی تریشه وه تونگ جله وی ئەسپه کویتی گرتبوو . تاوی ئەدا وه ک ئیشیکی زۆر په له ی هه بی تا گه یشته سه ر کانی و ئاوی له قه راخ گونده که وه . له پشتیه وه په له چناریک هه بوو . چوو ناویان و دابه زی و ئەسپه که ی به سه ته وه و خویشی به دیارییه وه دانیشت . ورده ورده، ژنان و کچانیش کانییه که یان به جی ئەهیشت و به گۆزه ئاوه وه ئەپۆشینه وه . ئیتر ئەوه نده ی پی نه چوو که تارمایی زه لامیک ده رکه وت . به ره ورووی ئەم ئەهات که نزیک بووه وه و شه وقی مانگه شه وه که لپی دا . چی ده رکه وی جوانی ! نه بکه ی، نه بخوی، سه یری سای گه ردنی بکه ی . کچیکی به ژنوبالا به رزی شوخ وشه نگ، خرنگه ی گۆبه رهۆکی دلی هه زاران سواری

وهك سوارهى ناو چنارى ئەهينايە جۆش .هەر كه نزيكتر بووهوه،خيرآ ئەم هەلسا و بهرهوپيرى
چوو .به دلتيكى خوښهوه پيى وت:

-ئوخەى !ئەمه تۆى فيان !هاتى .هەر ترسم بوو كه ئيمرۆ نه تبينم .

-به لي، منم !عهودالبهگ !چۆن به خه يالئا ديټ كه نه يه م .تۆ يه كه لاوى برادۆست .تۆ
تاقه كورپى "ئەميرخان" دلټ بدهى به من و من پاريزگارى نه كه م .دهك ئەو دلټ بهر خه نجهر كه وى
ئە گەر وا نه بى .

-نه !گيانى عهدال وا مه لي .هەرگيز من ئەوهم به خه يالئا نه هاتوو، به لام ترسى ئەوهم هه بوو
كه فه رمانت هه بى و نه توانى بمينى .

-به خوا هەر كه به مه حموودى نۆكه رتا وه لامت بو ناردم، ئيتر له خوښيانا نه مئەزانى چى
بكه م، كه ئەم ئيواره يه ئە تبينم .تۆ ئەزانى له كه يه وه نه مديوى ؟

-ئا ... راست ئە كه ي ده ميكه يه كترمان نه ديوه ... به لام خۆت ئەزانى خه ريكي قه لآكه بووين،
ته واو كردنى قه لآكه له هه موو شتى گرنگتر بوو لامان .

-باسى قه لآكه ت كرد به خوا زۆرم پى خوښ بوو كه شكور ته واوتان كرد پيش ئەوهى باران
ببارى .به راست هيشتا ناوه وه ييم نه ديوه .ئەوه چۆنه ئەو قه لآيه ؟

-راستيه كه ي تا نه بينى نازانى چيه و چۆنه، به لام هه رچى به خه يالئا هاتوو، باوكم تيايا
دروست كردوو؛ قولله ي شهر، قولله ي پاسه وانەكان، ژوورى زه خيره ي جهنگ، ژوورى

دهسوپټوه‌ند، ژووری سهربازه‌کان، حه‌وزی باراناو و سارداو .قه‌لایه‌کی تریشمان تیا کردووه ههر
له ناویا باوکم ناوی ناوه"قه‌لای نارین"ئه‌وه‌یان هیی خو‌مانه.

-ئوه ... خو‌زگه منیش تیا ئه‌بووم له و قه‌لایه‌دا.

-تیا ئه‌بی به‌پشتی خوا ... به‌لام جارئ با نه‌ختئ بکه‌وینه سهرخو‌مان .ئه‌و کا به یه‌کجاری

ئه‌گو‌یزینه‌وه قه‌لای نارین دوا‌ی زه‌ماوه‌ندیکی خو‌ش.

ئیتیر کچه سهری نایه سهرپانی عه‌ودال‌به‌گ و هه‌ناسه‌ییکی هه‌ل‌کیشا، ئه‌ویش ده‌ستیکی هی‌نا به‌و

پرچ و ئه‌گریجه‌ی خاویا تا ده‌ستی که‌وته سهر چاو و برو‌ی هه‌ستی کرد فرمی‌سکی گه‌رمو‌گور له

چاوه‌کانی ئه‌که‌ونه خوارئ، زور به‌هیمنیه‌وه پیی وت:

-ئه‌وه ئه‌گریت؟ !گیانه! ئه‌و چاوه جوانانه بو‌گریان نه‌کراون . ئه‌و جووته‌چاوه جوانه ههر بو‌

ئه‌وه کراوه که چاوی کچه کوردی پی بناسرئته‌وه له‌ناو هه‌موو جوانانا، که سهربه‌رزانه هه‌لیان‌بینی

و بیبرئته چاوی دوژمن . پی‌م بلئ بو فرمی‌سکیان پیا دئته خوارئ؟

-چی بی له توی بشارمه‌وه قه‌لا به‌رزه‌که‌م! به‌خوا ئه‌ترسم پیک نه‌گه‌ین و خو‌شه‌ویستییه‌که‌م

به‌رمه‌خاکه‌وه له‌گه‌لما.

-چون؟ !چون شتی وا دئ به‌بیرتا؟ !تازه هیچ کو‌سپیک نییه له ری‌مانا .له‌ده‌ربه‌ده‌ری و

کو‌یره‌وه‌ری و ئه‌م شاخه و شاخ رزگارمان بوو .قه‌لاکه‌مان ته‌واو کرد . تازه ئیتیر هیچ هی‌زیک نییه

له‌جیهانا لی‌کمان جیا بکاته‌وه.

-ده شهرت بې منيش به تو نه بې شوو به كه سى تر نه كه م ... نه گهر بو تو نه بې كفنه كه م

به رگى بوو كينيم بې ، به لام دلم زور بيئارامه، هه رده مه ي شتى نه بيستم و كارم تى نه كا.

له پر خشپه يه ك هات له ناو چناره كانا . خيرا عهدالبه گ ده ستي دايه ته فنه نكه كه ي و فيشه كي

برده بهر لووله كه ي و خو ي ناماده كرد و نه پرانى :

-كي ي زه لام؟ كو ژراي!

كابرايه كي چه ته ولى ره شتاله هه لسايه سهر پى و به زمانيكى تيكه لوپيكه له وه :

-منم گه وره م! منم مه حموودى نو كه رت، "مه حموود كيهه كانى."

-چيت نه وى خوله؟ نه وه بو هاتووى به م شه وه؟

-ميرم! به خوا باوكت فرمووى له ههر شوينيك بى، بيم به دواتا؛ چونكه كارى پيت هه يه.

-ده پرؤ سهر كانيه كه . وا منيش سوار نه بيم و ديم . عهدالبه گ ده ست نه كا به كردنه وه ي

جله وى نه سپه كه ي له چناره كان و روو نه كاته فيان و پيى نه لى :

- با بتخه مه پاشكووم و بته مه وه بو ناودى .

به لام كچه به تورپه يه كه وه نه لى :

-هيشتا كچانى برادوست وا يان لى نه هاتووه له كه س بترسن .

ههر وا نه لى و ده ست نه كا به بهر باخه ليا . له ژير سوخمه كه يه وه خه نجه ريك ده رته هيني و

به رزى نه كاته وه، مانگه شه وه كه لى نه دا نه برى سكيته وه له بهر چاوى عهدالبه گ . نه ميش ده ست

نه كاته ملي و ناوچه وانى ماچ نه كا و پيى نه لى :

-ئەبى ئەمىرخان بوو كى وەھاي بى!

بەلام قيان سەر ئەنئەتە بناگوپى عەودالەگ و ئەچرپىنى:

-بە خوا من زۆر لە خولەي نۆكەرت ئەترسم .پشتى پى مەبەستە .ئەتواری باش نابىنم .

-بۆ ؟ چى کردووه ؟!

-راستىيەكەي گەلىك جار كە ناردووتە بۆ لاي من ، دەوروخولم ئەدا و ھەندى جار قسەي

واشى دەربرپوھ كە بۆنى ئەوھي لى بى ، دلى پىمەوھ بى ، بەلام من ھەر بەبى ئەھمىيەت تەماشام

کردووه و بە تۆشم نەوتووه ، بەلام ئىمشەو بە يەكجاري دلم لى پىس كرد ؛ چونكە بە خىشپەكەيدا

ديار بوو كە خۆي گرتبوو لىمان .

-كچى !دە وس بە ! شتى وا چىيە ؟ !خولەكەھەكانى نۆكەرم بى بەوھ دلى لى پىس بكەم .بە

سەرى ئەمىرخان بزەنم لە كانىي دلىيەوھ بە چاوى خىانەت تەماشات ئەكات ، ھەموو

پەراسووهكانى سوور ئەكەم بە خەنجەر .جارى بەدوعا .

ئەمەي وت و مامزەي دا لە قەبرغەي ولاخەكەي و کوتاي .ھەر لە تاوى غارا بانگى كرد:

-مەحموو !دوام كەوھ با پرۆين!

بە جووتە پرويان كرده قەلا .كە پاسەوانەكان ناسىيان دەرگايان لىكردنەوھ و چوونە ژوورەوھ .

گەلى لە پياوماقوولان و سەرداراني كورد لە ديوەخانى ئەمىرخان دانىشتبوون .دەستەيەك

خزمەتكاريش كە لە فېشەكا زەرديان ئەكردەوھ ، ھەموو دەست لەسەر مشتوى خەنجەر

پراوھستابوون و چاوپرپى فەرمانيان ئەكرد .ھەر كە عەدالەگ خۆي كرد بە ژوورا و سلاوى كرد ،

گهلی له دانیشتوان بهرزه پێ ههلسان له بهری تا دانیشیت .ئیترباوکى بێ ئهوهی لێی بپرسی له کوی بووه ، پرووی کرده دانیشتوان و وتی :

-هه موو لایه کتان ئه زانن که میلله تی ئیمه سه ری بو که س شوپ نه کردوو و ملی دانه نه واندوو و بو باری بنگار و ئاشکراشه که هه ریه کی له ئیمه نیشانه ییکی جهنگی پپوه ماوه و جیبرینیکی له له شا هه یه له رپی خاکی کوردستانا، له پیناوی ئازادی و سه رفرازیدا.

-به لی ... به لی گه وره م راست ئه فه رمووی .

-ئیسیتاش که من هاتمه وه بو ئیره و پیتان شادبوومه وه، گه زگه ز بالام کرد به وهی که ئه گه ر بشمرم با له خاکی خو ما بنیتریم .

-مه رگی ئیمه له پیش تو دا ئه بی میرم ... هه موومان سه رمان له ریتایه !

ئه میرخان نه فه سیکی دا له قلیانه که ی و پرووی تی کردنه وه :

-له گه ل ئه وانه شا من بیرم له وه کرده وه که پپو یسته ئیمه هه میشه ئاگامان له دو اړوژ بی و ئه وه بزاین که رینگای به ئاواتگه یشتنی کورد به نیرگس و ریحانه نه چینراوه، به لکو و هه زاره ها چقل و درکمان له سه ر پیدایه ؛ له بهر ئه مانه ئه وه بوو که بریارمان دا به هیممه تی مه ردانه ی ئپوه قه لاکه تازه بکه ینه وه و سه ری خو مانی تیا کز بگرین و چاوی دوژمنی پپو بترسینین و به ئازادی تیا بژین .

عه ودالبه گ زور باش پرووی کردبووه باوکى و گوپی لی گرتبوو .هه لیدایه و وتی :

-به لی، بابه .. ئه مه راسته .. ئه م قه لایه نیشانه ی سه ختی گرتنی خاکی کوردستانه، به لام هیچ

بووه که بیته هو ی ئه وه جه نابتانی پپو زیز بووبن .

-کورم!

دهستیکى پراکیشا بۆ پیاوانى کورد.

-من ئەمانەم لە گەلا بى، هيج شتى نيه پهستم بکات، به لام وه کوو زانیومانە ناحەزە کانمان بە تايهتی " پیر بوداقبەگی ئازەربایجان " لای شاه عەباس بۆیان تیچاندووین، که گوایا من ئەم قەلایەم بۆیه سەرلەنوێ دامەزراندوووە تەووە که نیازی یاخیبوونم هەیه لە شاه . ئەویش بە هەموو پراویژ و تەگبیریکیهوه وه لامي بۆ ناردووم که بیست هەزار چەتەى جەلالی که لە خاکی عوسمانیهوه هەلاتوون و " قویوجی مراد پاشا " پراویناون، ئەبى هەشت هەزار کەس لەم پیاوخراپانە بهینمه ناو ئیوهوه و لە گەل ئیوهدا هەلسن و هەموویان لە ولاتی برادۆست نیشتەجى بکەم.

یه کى لە ناودارانى شنۆ دەستى دایه خەنجەرە دەبانە دەسکسپیه کەى و هەلیکیشا و وتى:

-سویند ئەخۆم بە خاکی کوردان، بە نوکی تیزی ئەم چەکەى کوردستانم پى پاراستوو، مەگەر

بە سەر لاشە کەما باز بدەن و بین لەم خاکەدا کورپى بکەن.

عەودالبە گیش دوابە دوای ئەو وتى:

-بە سەرى ئەمیرخان قەستەم، تا خوینم نەپژیرى، نەیه لىم پیاویکی قزلباشى و جەلالى لە بەر

ئاوینەى قەلای ناریندا دەست بە سمیلیا بهینى.

ئێتر یە ک یە ک پیاوانى دیوه خان بریاریان لە سەر ئەم دوو سویندە بوو . لە دواییدا، ئەمیرخان

پرووی تى کردنەوه و وتى:

-پرس و پراوئز باشه .بۆيەم كۆكردنەوہ تا لە مەبەستتان بگەم .ئەوا تىگەيشتم كە هيچتان لەو
بىرەدا نين كە ئيمە سەر بۆ فەرمانى شا دانەوئنين .كەواتە با ئەمجارەش لە پىناوى كوردستانا ئەم
جەنگەش بگەين .يان مردن بە بەرزى، يان ژيان بە تازادى .هەر كە ئەمەى وت، بريسكەى
خەنجەرى هەلكيشراو لە هەرچوارلاوہ ئەتوت بروسكەى ئاسمانە و چەخماخە ئەدا .بەم پىيە،
بەربار درالەسەر جەنگ و بەرھەلستكردنى فەرمانى شا .

بۆ رۆژى دوايى، دەست كرا بە گواستنەوہى چەك و زەخىرە بۆ ناوقەلا .هەر پياوئ دەستى
تفەنگى پى ئەگىرا، مەردانە پرووى كرده قەلاكە و لای ئەمىرخان پەيمانى جەنگى دا تا مردن .
عەودالبەگىش پاش پرسى باوكى، مالى قىانى خۆشەويستى بە خاووخيژانەوہ لەناو دىيەكەوہ هينا
بۆ قەلاكە و لە قەلاى نارينا دايبەزانندن كە جىيى دانىشتنى ئەمىرخان خۆى بوو .دەسكرا بە
پىكەينانى رىگەدانان و چۆنيەتى جەنگ و خۆپاراستن .ئەمىرخان قوللەكانى دابەش كرد و لە هەر
قوللەيەكيانا يەكئ لە دليرانى كوردى كرد بە سەر كردهى قوللەكە و چەند پياوئىكى ترى خستە
ژىردەست بۆ ئامادەبوون بۆ رۆژى جەنگ، جەنگى ژيان و مردن!

لەدواى ئەم رىكخستنە، هەمووى دوو رۆژى پى نەچوو كە پاسەوانى سەر بورجەكان بە كەپەنا
لەشكرى ناو قەلاى ئاگادار كرد كە لە دوور هيرشى لەشكرى دوژمن تۆز ئەكات .ئىتر دەسبەجى
دەرگای قەلا داخرا و دەست درايە تفەنگ و تۆپچىيەكان خۆيان دايبە پال تۆپەكانيان و ناوقەلا
كشومات بوو .نە دەنگ ما، نە چرپە .ئەوئندەى ترى پى نەچوو كە دەنگىك لە سەرەوہ بەرز
بووہوہ:

-تاقه سواریک ئالایه کی سپی هه لکردوو و نامه یه کی به دهسته وهیه دیاره ئه یه ویت بیگه یه نی به

"خان ."

ئه میرخانیش که گوئی له م بانگه وازه بوو، سواریکی نارده دهری قه لاکه، که بچی ئه و نامه یه بهینێ . ههر که بۆیان هینا، هه لیچری و دهستی کرد به خویندنه وهی به دهنگی بهرز و سهردارانیش

هه موو گوئیان راگرتبوو:

"بۆ سه روکی حکوومه تی ته رگه وه پ و مه رگه وه پ و ئورمی و شنۆ" !

سهرداری عه شره تی برادۆست ئه میرخانی مه زن!

ئه وا هه شت هه زار سواره ی جه لالیمان نارده له ژیر فه رمانایه، بۆ ئه وهی خۆتان یان عه ودالبه گی

کورپتان له گه ل هه ندی له سهردارانی برادۆست و دووسه د سواریکتان له ته کیانا بن و بچن ئه م

لیقه و ماوه هه لاتووانه جیگیر بکه ن . ئه مه بۆ جاری دوومه ئه م فه رمانه تان پی ئه سپیرم ئه بی به

زانایانه یی و توانایی خۆت بیه یته سه ر و به پیچه وانه وه ته گه ر ههر له سه ر ئه و بره وایه ی که نابی

جه لالی له کوردستانا بن، ئه وا حه سه نخان ئاماده یه بۆ جه نگی .»

نامه که به ئیمزای شاه عه باس بوو . ههر که له خویندنه وهی بووه و سه ریکی بهرز کرده وه، وه ک

چاوه ری قسه یه کیان لی بکا، له ناکاوا دهنگ له هه رچوارلاوه بهرزبووه وه که بستی خاکی خۆمان

به بیگانه نادهین، شاه نیازی خراپه له م کاره دا و هه رگیز به مه قایل نین . له هه موولاوه ئه م قسانه یان

ئه کرد .

ئەمىرخان لە سەر ئەم بىرپارەيان نامەيەكى بچكۆلەي نارد بۆ حەسەنخان و تىي گەياند كە يان بگەرپنەو دەو، يان ئامادەبن بۆ شەر.

لە بەرەبەيانا شەر داگىرسا. ئەو قەلايچەيەي بە دەست دەوئالبەگەو بوو، ئەو پۆرە پالەوانىتتەيان نواند كە شايانى ئەو بى پشتاوپشت كورد بە شانازىيەو بىگپرنەو؛ چونكە هيچ تەنەنگىيەيان گوللەيەيان بە خەسار نەئەدا، هەموو گوللەيەيان، يان جەلالىيەك، يان كلاسوورىكى لەسەر ئەسپ حەوا ئەدا و ئەيكوتا بە زەويدا. كاريكيان پى كردن با بە دەواري شەرى نەكردبى. فيانىش خىراخىرا عەمارى تەنەنگەكانى بۆ پەئەكردنەو و هانى ئەدان:

-پۆرئىكە و هەر ئەمرو دەرسىكيان دا بە دوژمن هەرگىز لە بىريان نەچىتەو.

دەوئالبەگىش دەستى ئەنا بە پەلەپىتكەي تەنگا و گابورپكى ئەخستە ناو دوژمنەو. ئىنجا، بە دەم پىكەننەو پەروى ئەكردە فيان:

-فيان! گيانى من! نموونەي بەرزى كىژۆلەي كوردستان! ئەو گوللەيەي تۆ بۆم بخەيتە عەمارى

تەنەنگەو، گەر راستەوخۆ بە سەردلى دوژمن نەكەوى، شەرته بە گوللەي نەزانم.

بەم پىيە، چەند پۆرئى شەر دەوامى كرد بە گەرمى. كوردانى ناوقەلا لە هيچيان كەم نەبوو.

خواردەمەنيەكى زورىان لەلا بوو و بە ژىرزەويدا خەندەقىش هەلكەندرابوو بۆ سەر كانى و

ئاويكى خۆش كە دوژمن هەرگىز پىي نەئەزانى. ئالەو شوينە بە سەربەستى ئاوى پىويستى خويان

بە ژىرزەويدا ئەهينا. بە پىچەوانەي قزلباشىيەكانەو كە بەرەللا بوون و وەك بە دەشتەو بن وابوون

له بهرچاوی شه پرکهره کانی ناوقه لا. له بهر ئه وه ، ئه وه ندهی نه خایان که "حه سه نه گ" ی سه رکرده ی له شکری دوزمن هاواری لی هه لسا و په نای برده بهر شاهه باس که فریای بکه ویت.

دنیا سارده، بایه کی هه یه تف هه لدهی ئه یه ستی. ئه وانهی که دهست و چاویان ئه شون، ئه بی ماوه یه ک فوو بکه ن به دهستیانا نه ک بیه ستی". میرئاودالخان "له گه ل عه ودالبه گی کوری ئه میرخانا ئه هاتن و ئه چوون و پیلانیان بو ئه م جهنگه دائه نا و بیریان له دوارپوژیکی پر به ختیاری ئه کرده وه. به دم هاتوچوو میرئاودالخان پرووی کرده هاوړیکه ی و وتی:

-میرم راست ئه که ی، ئیمه ش هه موومان له و براویه داین که ئه بی ئه م خاکه پاک بکه یه وه. ئنجا ، پیاو له پوژیکی وادا بشکوژریت قهیناکات له پیناوی بهرزیتی ولاتیا.
-ئه ری ئه وه ئه و گرمه گرمه چیه له قولله کانه وه؟ ئه ها! سه یرکه یاساوله کان که وتنه خو یان ئه وه بو ریژه نه که ش خه ریکه فوو ئه کات به که ره ناکه یا، دیاره شتیک بووه.

-ده با بچین بو لای باو کم بزاین چیه.

هه رکه به جووته گه یشتنه لای ئه میرخان، پناویک نامه یه کی پیشکه ش کرد به ئه میرخان و وتی:
-گه وره م له شکریکی یه گجار زور گه یشتنه به ره وه تا چاو بر کات چادریان هه لداوه، ئه م نامه یه شیان به تیریکه وه هه لداوه بو ناوقه لاکه. فهرموو بزاین چیه؟

میر دهستیکی نابووه بهر پشتینه که ی و خه نجه ره مشتماهییه که ی به و لادا لا دابوو، زه رده خه نه یه ک گرتی و پرووی کرده میر ئاودالبه گ:

-ئا بزانه ئەمجاره چىيان لىمان ئەوى؟ دياره ئەبى گورھەلکەنيان زور له گەلا بى پاش ئەو

کارههاتهى بهسەريان هينرا.

ئاودالبەگ که نامەکهى کردەوه .بيوهستان دەستى کرد به خویندنهوهى:

"بهپى فهمانى شا وا چواردهورهى قەلا ئەگرم ... لهشکریکم له گەلايه بيست ئەوهندهى

هيزى ناو قەلاتانه ... هيج دەرڤهتتان نييه .ئنجا، بۆ ئەوهى خوین نهپژىرى، داوات لى ئەکه م

تهسليم بى و دەرگای قەلا بکهيتهوه و قەلاکه بهجى بهپى؛ ئەگينا له پاش بيست و چوار

سهعاتى تر قەلا ئەدهينه بهر بومبا و گولله تۆپ."

ئاودالبەگ له دامىنى نامەکهوه، ئەمهشى خویندنهوه :

"سهرکردهى لهشکر وهزيرى ئەعزم موعتهميدوددهوله، رۆژى پينجى کانونى يه که م سالى

۱۶۰۸م ریکهوتى بيستوشهشى شهشه لانى (شعبان) سالى ۱۰۱۷ هيجرى."

ئەميرخان سهريكى بادا و له بهرخويهوه وتى:

-هەر ئەوه ماوه شاهعهباس خوشى ته شريف بهينى، بهلام ئەبى هه موو دنيا بيزانى که

سهردارانى برادۆست نه مل بۆ وهزيرى ئەعزم که چ ئەکه ن و نه کړنۆش بۆ شاهعهباس ئەبه ن .

سهريکه و هيناومانه .يا سهرکهوتن و حه قوه رگرتن، يان خۆبهختکردن و کوشتن.

هەر له قسه کهى بووهوه، خيرا ئيتر بيوهستان دەستى کرد به فرماندهرکردن و جيقايمکردن و

دابەشيني زه خيرهى جهنگ و ریکخستنى چۆنيهتى بهر بهره کانى و دانبهخۆداگرتن.

-ميرى خوشهويست!عهودالبەگ! ده نهختيک بنوو، وهره سهرکه سه رانم.

- گیانی من فیان! کاتی نوستن نییه . کاتی ئەوێه که هەرچاویکم بکه م به دووان و خه و له چاوم
حه رام بکه م.

- تاخر گیانه که م وا بو چوار مانگی ته واو ئەچی ئەم قه لایه ده وره دراوه و قزلباش و جه لالی وه ک
جانه وه ر گه مارۆیان داوه، تو له م ماوه یه دا که میک تامی حه وانه وه ت نه چیشتووه .

- فریشته ی شیرینم! ناوخۆش گیان! خو تو له من زیاتر هیلاک بووی، توش له م چوار مانگه دا
ئەم قه لایچه یه ی منت به چی نه هیشتووه . یان خیرا خیرا باروت و گولله ت بو هیناوین، یان نان و
ئاوت به شیوه ته وه به سه رمانا، یان برینداره کانت بو تیمار کردووم.

- هیوای دلّه رهنجه رۆکه م! ئەمانه ی من هیچی به وه نابێ که تو هه رشه وه نا شه وی به خۆت و
تاقمی تفه نگیچی پیشمه رگه وه خۆت فری ئەده یته ناو ئەو ئاگره سووره وه و شه به یخونی ئەکه ی .
ئەزانی حالم چیه تا تو دیتته وه؟

- رهنکه بزائم؟ چونکه خو شم له کاتیکا که تیری ژه راوی ئاراسته ی سنگی دوژمنان ئەکه م، له
کاتیکا به ناو ره وه و لاخیانا خو م ئەم به چادره کانیانا، له کاتیکا که له پشته وه خو مان فری ئەده ینه
سه ر پشتی یاساوه کانیان و به یده ستیان ئەکه ین . به کورتی، له ته نگانه م و له سه رکه وتنما پاش
کوردستان تاقه یه ک ناو به دلما دیت و له قورگی خنکاوما ئەمیئته وه که ئەویش ناوی تو یه؛ له بهر
ئەوه یانه که زۆرتر هه ول ئەده م هه ر جارێ به سه لامه تی بیینه وه .

- ده باشه روناکی چاوی فیان! که واته با هه ر دوو کمان که میک بنوین . به تایبه تی ئەوه ماوه یه کی
که مه دهنگی ته قه کز بووه . دیاره که دوژمنانیش له خرپه ی خه وان.

-كهواته باشه سه عاتيك ته نوم، به لام با ياساوله كانى قولله ي خومان ته مى بكه م زور تاگادار بن.
له قوربنيكى قه لاکه وه فيان پراکشا و خهوى لى كهوت .عهودالبه گ مشکيه كه ي سهري خوى
پيا دا و خوشى چووه سوچينكى تره وه .تفهنگه كه ي له پال خويه وه پراکيشا و کلاوه كه ي هينايه
سه رچاوى و بيدهنگ بوو.

له کاتيکا كه عهودالبه گ و فيان له م گفتوگو بيه دا بوون، تاگايان لى نه بوو كه خوله كيهه كانى
چون ليوى خوى ته كرؤشت و پريشكى تاگر له ناوچاوانى ته بارى و خيراخيلا به توره بيه كه وه
فیشه كى ته برده بهر لووله ي تفهنگه كه ي، به لام ديار بوو كه زور بيئارام بوو .زورى پى ناخوش بوو
كه هم دوو شوخه وا په يمانپه روه ر و دلدارى راستى يه كتر بن .ههر بيرى له وه ته كرده وه چون
توله يان لى بسينى له دواى ليكدانه وه يه كى زور، له دلى خويا وتى:

-شهرته نه هيلم به خوشى بيخون، به لام ناشتانكوژم به دوو گولله و بربينه وه .ته بى بريار بى به
تينويه تى بتانخنكىنم .ههر هم خه ياله ي به بيراهات، كوتوپر چووه لاي فه رماندارى دابه شينى تاو
و پرسى پى كرد كه ريگاي بدات ته مجاره نوره ي تهو بيت به ژيرزه وييه كه دا بروات بو كانيه
دووره كه و تاو بهينيت .ئيتر تهو رويشتنه بوو كه رويشت .هيچ ديار نه بوو .كاتى كه عهودالبه گ
راپه رى له خه ويكى گران، خيرا بانگى كرد:

-مه حموود! مه حموود! ته وه كوا مه حموود!؟!

ياساوله كان ته مه يان وت:

-به خوا چووه خواره وه نازانين.

ئىتر دەستبەجى ئەمىش ھاتە خوارى و پرسى کرد تا تىيان گەياندا . لەمە زۆر سەرى سوپما خىرا
پياوئىكى نارد بە دوایا . پياو رۆيشت و نەھاتەوہ . لەبەر ئەوہ برىارى دا ھەر چۆنى بى خۆى بچى
بۆ تاقىکردنەوہى سەركانىيەكە و بزانی خولەى نۆكەرى و پياوہكەى تری چىيان بەسەرھات .
وردەوردە بە ژىرزەمىنەكەدا رۆيشت تا نزىك بووہوہ لە زاركەكەى . لىرەدا ئىتر كەوتە خۆى و
زۆر بە ھىمنى و بە ئاگادارىيەوہ ئەرۆيشت . لەپر گوئى لە دەنگى خولەى نۆكەرى بوو كە بە
پياوہكەى تری ئەوت :

-بەلى ... من كانىيەكەم پىشان قزلباش دا ... من ھىنامنە سەرى . با ھەموويان لەناو قەلاكەدا لە
تىنوا بىخنىكىن ... با عەودالبەگ زمانى وشك بى و تواناى مژىنى گۆناى قىانى نەبى . خۆ من شىت
بووم . مېشكەم تەقى ئەمەندەم گوئى لە رازوخوازيان گرت لە قوللەكەدا و لىوى خۆم كرۆشت .
ئەگەر بىمۆپرايە شەرتە پارچە پارچەم ئەکردن .

عەودالبەگ گوئى لى بوو كە پياوہكەى تری بە دەست قزلباشەكانەوہ خۆى رائەپسكان و
ئەيوت :

-بەرمەدن با ئەم خائنە ناپياوہ ناپاكە بكوژم ، جا چىم لىئەكەن لىم بكەن . لەگەل قسەكەى تەواو
کرد ، عەودالبەگ گوئى لە ھاوارىك و نالەيەك بوو . خولەش دوابەدواى ئەيوت :

-دە بخۆ ! ئەوہ گۆرت بى ! تازە من بە تەماى چىم . بە خوا ھەر كامىكتان بىنە سەر ئەم ئاوہ

ئەبى ئەم شىرە بكەم بە ورگىيا .

عهودالبه گ تی گه یشت که مه حمود کیهه کانی چه په لی خو فرۆش پیاوه برادۆستییه مه رده که ی

کوشت .هه رچۆنیک بوو خو ی زهوت کرد و پاشه و پاش گه پرایه وه بو ناو قه لا و پیی وتن :

-ئیتیر ئاوی خواردنه وه مان نه ما .دهست بگرین به و نه خته ئاوه ی له چاله کانا هه یه .

شه وه .تاریکه .چاو چاو نایینی .چراکانی ناو قه لا گه لیکیان کوژینراونه ته وه تا دوژمن شوینی ته قه

نه دۆزیته وه .تا کوته را چرای داگیرساو هه یه له هه ندی له و ژوورانیه که نزم و قولله و

په نجه ره یان تیا نییه پرووناکی بدات .سه ربازه کورده کان به یه کا دین و ئه چن .به شیکی زوړیشیان

لالوپال لی که وتوون .یان بریندارن، یان له تینوانا زمانیان نییه .ئه میرخانیش پوژ به پوژ قولله به

قولله، ئه م قه لایچه ئه و قه لا ئه گه ری و سه ربازه کان به سه ر ئه کاته وه و هانیان ئه دا که دان به خو یانا

بگرن، پاش ته نگانه شادمانییه و خیراخیراش پیی ئه وتن :

-هه رکه سیکیش له خو ی رانایینی شه ر بکات، یان براوی به هیزی ئیمه نییه و دلێ گۆریوه

فه رموو ده رگای قه لای بو ئه که ینه وه براوت ته سلیم بی .

به لام ئه و کورده مه ردانه که هیی وایان بوو بو دلۆپیک ئاو چاوی راستی خو ی ئه به خشی، ئه و

زمانه په لاسه یان ئه هینایه ده ره وه و ئه یانخسته وه ناوده میان و ده ستیان ئه دایه شیر و تیریان .له

پرووی ئه میرخانا به رزیان ئه کرده وه و ئه یانوت :

-میرم !گیانی ئیمه له گیانی ئیوه شیرینتر نییه .ئه گه ر مردن بی، با هه مووان پیکه وه بین .ئه گه ر

پرزگاری و سه رکه وتنیش بی، با بیبه ش نه بین .با شاده مه رگ بین به بینینی ئالا که مان .

ههروا ئه ميرخان شوينه كان گه را تا گه يشته قه لاييچه كه ي عه ودالبه گي كوري كه سهيري كرد وا سهري فياني خستوو ته سهه راني و ئه ميش چاوه گه شه كاني تي برپوه و دهستي ناو ته ناودهستي، به لام زور بيهيژ و لاواز دياره. هه رچهندي كرد، پر كيشي نه كرد بجي ته پيشه وه. له په نايه كه وه وه ستا كه ئه وان نه بينن. گويي لي بوو عه ودالبه گ ئه يوت:

- په ريبه كه ي به هه شتم! كوا زه رده خه نه ي رۆژانت؟ بو كوي چوو ئه وه هه موو سووراييه ي سهه ر گونات؟ كواني هه لپه و په لامارداني شه وانت؟! تينويه تي بو واي لي كردي؟! كي عه ماري تفه نغم بو پر كا ئيتر فيان؟! ليت ناگرم خونچه ي سيسبووي باخي خوشه ويستيم! لومه ت ناكه م ماوه ي ده رۆژ به ئاوي بوگه ني باراناو و ئاوي به فري تاووه ي چاله به فر راتبوارد له گه لمانا. ئه مه ش بو ده رۆژ ئه چي كه ئه ويشمان نه ما. ئه وه ده مه كشميشيه جوانه ت ته رايي نه ديوه. لومه ت ناكه م چونكه منيش كسپه له سهه ر دلمه وه دي. وا زمانم وشك ئه بي. شه رته سويند ئه خوم به و خوشه ويستيه ي كه پيوه ي ناو نراوي، به و جوانيه ي كه يه زدان پيي به خشيوي، به رهنگي هه لبركاوت و گو ناي پوكاوت، ئه بي ئيمشه و ئاوت بو بينم ئه گه ر له باره گاي دوژمن هيناومه، يان ئه وه تا سهه رم دائه نيم له پيناوي ئه م ئازار و سزايه ي كه وا به بهرچاومه وه ئه يچيژي!

فيان چاوه كاني كرده وه و دهستي عه ودالبه گي پراكيشا. ئه يو يست نه هيلجي پروات و خوي نه هاويته قورگي دوژمنه وه، به لام بيسوود بوو؛ چونكه ئه م سهه ري فياني له سهه ر راني لابردي و هه لسا. هه ركه ويستي له قه لايه كه بيته ده ري، له پر چاوي به باوكي كه وت. ئه ويش به بي وه ستان پرووي تي كرد:

-کورم! گویم له سوینده کانت بوو. به ره له ستیت ناکه م. به رخی نیر بو سهر برین باشه. چه ند

پیاویکی چابوک له گه له خوتا به ره و خوا ئاگای لیت بی.

-به لی گه وره م.

عه ودالبه گ ئه مه ی وت و هاته خواری. پینج لاوی ئازای به جهرگی هه لبارد و هه ریه که ش
جه و نه یه ک و سی مه تاره یان هه لگرت و چه کی پینویستی چی بوو دایان له خو یان و سهر و دوو
سی چه قوی تیژیسیان کرد به به رپشتینه کانیا و بیده نگ سوو چیکی دهرگای قه لاکه یان بو کرایه وه و
چوونه دهره وه.

به خو خشاندن به زه وییه که دا و به ماته ماته رویشتن تا نزیک ره شمالتیک بوونه وه، که به دیار
کانیه که وه هه لدرابوو. هه موو سهر بازه کان نوستبوون، جگه له دوو یاساؤل نه بی که له به رده میا
ئه هاتن و ئه چوون. هه ر یه که مینیان که پرووی کرده ئه مان، عه ودالبه گ به هه موو هیزی خو ی
چه قویه کی تیژی تی گرت که راست چه قیه سهر دللی و به دهما که وت به زه ویدا. یاساؤل که ی
تریان که ئه مه ی دی، ئاویری دایه وه بزانی ئه مه چییه. له پشته وه یه کیکی تریان خو ی فریدایه کؤللی
و دای به زه ویدا و تا نه یکوشت وازی لی نه هینا. ئنجا، هه رشه ش زه لامه که هه ریه که یان له
لایه که وه هاتنه سهر کانیه که به ماته ماته و بیخشیه. جه و نه وه و مه تاره کانیاں پر کرد له ئاو. پاش
ئه وه ی خو شیان تیر ئاویاں خو ارده وه، ئنجا به هیواشی کشانه دواوه به ره و قه لا!

ناوقه لا بوو به هه راوه وریایه ک که هه رگیز چاوه ران نه ئه کرا. ده ست کرا به دابه شینی ئاوه که قوم
قوم به سهر نه خو شه کان و بیه یزه کانا که بو ئاو په ریشان بوو بوون. ئازایه تی و لیووردنی ئه م

قاره مانانه لیږدهدا له لوتکه ی هه ره به زیدا دیاری ئه دا . ئه میرخان به دهستی خو ی ئاوه که ی ئه دان ی .
به هه رکه سیکی ئه دا، تکای له ئه میر ئه کرد که بیدا به ئاوه له که ی، ئه و په ریښانه . عه ودالبه گیش
مه تاره یه کی برد بو لای " په ریزادخان" ی دایکی که له قه لای نارینا بوو . تکای لی کرد نه ختیکی لی
بخواته وه و ئه وی تری به ری بو قه لای یچه که ی خو ی بیدات به فیان و به سه ربازه کانی .

په ریزادخان چووه ژوورسه ری فیان که وه ک دره ختیکی سه وز و ئاوی لی براب ی . وای لی هاتبوو
ئو ره نگه جوانه ی ژاکابوو . یه ک دوو دلۆپ ئاوی تکانه ده می . لیوه کانی پی ته ر کرد و زمان ی
که میک که وته گه ران . ئیتر ورده ورده ئاوه که ی ئه کرد به ده مییه وه تا به ته وای ههستی پی کرد که
فیان تینویه تیه که ی شکا و چاوه کانی هه لپری . ئنجا، چوو به لای سه ربازه کانه وه . ئه وانیش
مه تاره که یان وه ک یه ک له ناو خو یانا به ش کرد . کاتی عه ودالبه گ هات بو لایان و سه یری ئه و
چاوانه ی کرد که هه مووی به رامبه ر به و هه لیانه ینا بوو، تی گه یشته که تا چ راده یه ک ئه و سه یرکردنه
مانای سو پاس ئه گه یه نی، به تاییه تی چاوه کانی فیان .

به لام ئه م شادییه و ده مپاراو بوونه زوری نه خایان . هه ر بو رۆژی دوا یی که جه نگ دهستی پی
کرده وه و قه لا درایه به ر گولله تو پ و تفه نگ، ناو قه لا شله ژایه وه . تینویه تی کاریکی زوری کرده
سه ریان . له گه ل ئه وه شا، شه ریکی زور بالایان ئه کرد؛ چونکه بو هیوا یه ک بوو بو ئامانجیک !!
له بهر ئه وه، شه رنه که ری و ترسنوکییه ک له ناو هه موو قه لای یچه کانی قه لای دمدا نه ئه بینرا . ئه وه ی
که باری سه رشانی ئه م مه ردانه ی گران کرد بی، بیئاوی بوو؛ چونکه بو شه وی دوا یی که ویستیان

شەبەبخونیکى تر بکەن و ئاو بەینن، سى چوار کورى لاوی ئازا ھەر لە سەر پیلانەکەى شەوی بەروى عەودالبەگ رۆیشتن، بەلام پاش چەند دەقیقەیک لە دوورکەوتنەویان لە قەلا، ھەموویان درانە بەر دەستریژی تەفەنگ و تاقە یەکیکیان نەبی بە برینداری خۆی گەیاندەووە قەلاکە. ئەوانی تر ھەر لەوی گیانیاں سپارد. بریندارەکەش ھەر ئەمەندەى وت:

-کەس نەچی... کەسى تر مەنیرن بۆ سەر کانیهکە... پاسەوانیکى زۆرى لی دانراوہ...

خولەکیهه کانیش سەرکرده یانە.

ھەر ئەمەى وت و ئەویش گیانى سپارد و چووہ لای ئاوہلەکانى تری.

ئیتەر تائەھات بیئاوی ورەى پی بەرئەدان. رۆژ تا ئیوارى لە جەنگابوون. شەو تا بەیانیش لە خوا ئەپارانەوہ رزگاریان کات لەم تەنگوچەلەمەیه. پیاویکی پیریان لە ناوا بوو برادۆستی بوو شەوان بە گورانیهوہ باسى ئەو ژیانە تالەى خۆیانى ئەوت بە رادەیکە کە تا ئیستاش لاوکی کوردستانە. بە کورتى پاش مانگیک دەرد و ئازار و خنکاندن، بارانیک بارى، بەلام بارانیکى زۆر تەنانەت ھەموو چالە وشکەکانى ناوقەلا، بە چالەبەفرەکانیشەوہ پر بوو لە ئاو. کە باران خۆشى کردەوہ ئەمیرخان پرووی کردە سەردارەکانى دەورۆپشتى و وتی:

-بە بیرى من، ئەم ئاوہ بەشى تا سى مانگی ترمان ئەکات لە خوا بەزىاد ییت.

"قەرەبەگ" دوابەدواى ئەو وتی:

-میرم! ئنجا چاوت لە جەنگى کوردانى برادۆست بی... با تیرئاو ببن، بزانه هیچ کەسیکیان

گوللە بەفیرو ئەدات. ئەمیرخان زەردەخەنەیه گرتى:

-پراستییه که ی ئه بیج و ابی؛ چونکه پیوستمان به فیشهک هه یه و ههر خواش ئه زانی ئه م شه په تا که ی بهرده وام ئه بیج؛ چونکه قزلباش ئه وهنده زۆرن دوا بیان ههر نایهت، به لام شه پیک له ریگی شهرفا بیت، ناوی شه هیدانی ون نابج. له گه ل یه که م نه په ی ئه میرخانا، دهست کرا به ده سترپژ، به شه پ؛ شه پیک که ههر له کورد بوه شیتته وه. سهرداری له شکری دوشمن که ئه م په لاماردانه ناوه خته ی دی و که بۆی ده رکهوت تا ئیستا کفتی بیئاوی بوون، وا باران ئه وهشی بۆ چارکردن به ناچاری بریاری زهوتکردنی قه لاکه ی دا به ههر نرخیک بیج.

هه موو سه رتیپ و یاوه رهکانی خۆی گرد کرده وه و فه رمانی هه رشی دانج. هه رشیکی بیگه رانه وه، شه پرکردن تا دوا سه رباز، یان گرتنی قه لا.

به م پییه، به شیوه یه کی سوپایی و له سه ر ریگه یه کی ریکو پیک، سه ربازی پیاده له پشت گالیسکه ی پیچکه داره وه و به دوا لوله ی تۆپ و په یژه ی درێژدریژه وه له هه رچوارلاوه به ره وروری قه لا هاتن. هه رچه نده وه ک گه لای دار لییان ئه کهوت به ده م گولله ی برادۆستییه کانه وه، به لام سهرداری قزلباش فه رمانی دابوونج ههر که سی بگه ریته وه به دهستی خۆی ئه یکوژی. کاتی که سه ربازه کان زانیان له هه ردوولاوه ههر کوشتنه، ئیتر به ناچاری هه موو هه زیکیان دایه به رخویان که بگه نه په نادیاوارهکانی قه لا. پاش یه ک مانگی ته واو شه پرکردن به شه و و پۆژ و چادره ه لدان له نزیک قه لاوه و په یژه دانان بۆ سه ر قولله کان و خستنه خواره وه یان له لایه ن کورده کانه وه. پاش یه ک مانگ، ئنجا ئه وه له شکره گه وره یه توانیان بورجی یه که م بروخینن که له ژیر فه رمانی قه ره به گدا بوو و بورجی پیشمه رگه یان پج ئه وت. به زه بری بوردومان و باروتی تۆپ، شه پرکه ره ئازاکانی ئه و

قه لایيچه يه کوژران و شوینه که یان که و ته دهست قزلباشه وه . به راستی کوشتنی قهره به گ برینتیکی
گه و ره بوو کرایه دلی ئەمیرخان . هەر وه ک گرتنی بورجه که ش و داگیرکردنی له لایه ن قزلباشه وه
بوو به هوی ماته مینییه کی ناخوش له لای هه موو شه رکه ره کانی قه لاهه ، به لام وه نه بی هەر ئەمان وا
له ناخوشیا بووبن ، به لکوو قزلباشه کانیش به سه ر کوستی خویانا که وتبوون ؛ چونکه وه زیری
ئەعزه م" موعته میدودده و له "که سهرداری هه موو له شکری عه جه م بوو ، هەر بو ئەو شه وه ی دوا ی
جهنگی گرتنی بورجه که ی قهره به گ ، کوتوپر مرد و به فه رمانی شاهانه " محه ممه دبه گی بیگده لی "
کرا به سه ردار و هات بو گرتنی قه لا!

هاتنی سهرداری تازه جو ره جولانه وه یه کی تازه ی خسته ناو له شکری عه جه مه وه . له هه موو
لایه که وه که و تنه مه نجه نیقه هاویشتن بو ناو قه لاکه . بو مبا وه ک خو ل دائه باری به سه ر کورده کانا .
شاپلیته ی ئاگرینیان ئە کرد به سه ری تیره کانه وه و به جاری دووسه د سیسه دیکیان لی ئە هاویشتن بو
ئە وه ی پارێزه ره کانی ناو قه لا خویان خه ریک بکه ن به ئاگرکوژانه وه و ئە مانیش بکه ونه
بورجرپوخاندن . به م پییه ، شه ر گه رم بوو . گرمه و ناله نالی تو پ تیکه ل به نرکه ی تفه نگ و
بریسکه ی شیر و چریسکه ی شاپلیته ی تیری ئاگراوی و زاقوزریقی منال و نه رپی شیرانه ی
کورده کان بوو بوو . به م بو مبابارانه قولله به دوا ی قولله دا ، قه لایيچه به دوا ی قه لایيچه دا ، بورج له
دوا ی بورج ئە پروخینرا و هیزی خو پاراستن که م ئە بوو . له بورجه که ی عه ودالبه گا جهنگ له
ئە و په ریدا بوو . فیان ئە هات و ئە چوو و ئارام و سه روتی نه بوو ؛ تفهنگی ئە می دائه گرتنه وه و ئاوی

ئەکرد بە دەم ئەو بریندارەووە و برینی ئەپچا و سندوقەفیشەکی ئەهینایە بەردەمیان . لەپریکا
گوللەیهک لەبەر قۆلی چەپی عەودالبەگ کەوت . لە کاتیکا کە فیان مەتاریە ئاوی بە دەستەووە بوو
ئەیکرد بە دەمی زامداریکەووە، گوئی لی بوو عەودالبەگ بانگی کرد:

-فیان! تا ئێرە وەرە!

فیان بە پەلە خۆی کوتایە لای عەودالبەگ . کە سەیری کرد خوین لە قۆلی فیچقە ئەکات، خیرا
سەرپۆشەکی سەری خۆی داگرت و دایدری و کەوتە پیچانەووەی . بە دەم قۆلی گریانەووە وتی:
-تۆ خوا لەبەر من ئاگات لە خۆت بی، خۆت لە سەنگەرە کە باش قایم کە .

هیشتا لە قسەکی نەبوو بوووە کە شلپەیی شتیک هات و فیان کەوت بە سەر عەودالبەگا . کە
سەیری کرد، گوللەیه و بەر سنگی کەوتوو و خوین وە ک فواره هەلئەقۆلی . بی ئەوێ گوی بداتە
برینەکی قۆلی خۆی، تەنگەکی هەلپەسارد و پەلاماری فیانی دا و دای بە سەر شانی راستیا و
وردهورده هینایە خواری بیبا بۆ قەلای نارین . کە پەریزادخانی دایکی عەودالبەگ چاوی بەو سنگە
سپییە کەوت و ئەو خوینە سوورە گەشەیی پیا ئەهاتە خواری، بە هەردوو چەپۆک کیشای بە سەریا
و بانگی لی هەلدا:

-فیان! بووکی ناکامم! کیشی بە ئامانج نەگەیشتووم! گوللەیی ویل بوو پیتەووە نووسا...

ناوقەلای نارین پەشۆکا . هەموو دەوری ئەو جیگایەیان دا کە فیانی لە سەر پراکیشرا بوو .
عەودالبەگیش بە قۆلی بریندارەووە لە ژوورسەریەووە دانیشتبوو و بە سۆزیکێ نائومییدیەووە ئەیوت:

-دلدارى پەيمانپەرورەم! قوچى قوربانى كوردستان! نىشانەى خو بەختكردنى كورد! فيان

گيان چاويك هەلبەرە! ئەو چاوه جوانانەى كە جاران ئەتوت چاوى ئاسكن؛ ئەو چاوانەى كە لە

هەموو كاتىكا پالپيوەنەرم بوون بو نەبەزاندىن و كۆلنەدان ... ئەو دەستە جوانانەى ئىستا زامى

قۆلمى ئەپپىچا بو وا بپهيز بوون؟! گوللەى دوژمن لە كارى كردن...

ئىتر لەبەر گريانى منال و لاواننەوەى ژنان عەودالبەگ تواناى قسەكردنى نەما. ئەوئەندەى پى

نەچوو كە فيان چاوهكانى هەلبەرى پرووبەرووى عەودالبەگ و دەستى خستە ناو دەستىيەو و بە

زۆرلەخۆكردن وتى:

-من ئەمويست بە بووكينى بيمە قەلاى نارينەو و ئەوا هاتم! ئەى خۆت بە باوئەشى خۆت

نەتەينام؟! ئەمە شەرەفيكى گەورە بوو بو من!

-فيان گيان! بو هاتى؟ بو ليرە لاى داىكم نەمايتەو و دوور لە شەر؟!

-وا مەلئ! سەرکردە پالەوانەكەم! ئەى من نەكوژريم و ئەو لە تينوا نەخنكى و يەكيكى ترمان

بريندار نەبى، ئەى چۆن ئەم ولاتە جوانە رزگارى ئەبى؟!

-گيانى من! با هەر ئيمە بكوژراينايە ... با من بريندار بوومايە و تۆ لە ژوورسەرم بوويتايە .. بو

وات لە خۆت كرد؟! من چى بكەم ئىستا چى؟! چۆن تۆلەى ئەم خوینە گەشەت بسينم؟! ئەو

گوللە ناھەموارە چى بوو بەر ئەو سنگە سبيەت كەوت؟! ئەى ئەم دلۆپەخوينا نە ئەمە خشلى

بووكينين؟! فيان گيان!

-دلی خۆت سه خه له ت مه که ... من و اچرام به ره و کوژاندنه وه ته چی ، به لام تۆ بچوو به لای

قه لاکه ته وه ... شهر بکه ن ... یان هه مووتان ته کوژرین، یان سه ره ته که ون ... تۆله ته سینن؛ گیانی

قزلباش ده ره ته هینن، به لام ده خیلتم هه رگیز پشت نه که یته دوژمن .. دوژمن ئامانی نییه .. هه ر

پرووبه پروویان بجه نگی .. باشه عه ودال گیان.

-شهرته په یمان بی تا ته دریمه به ر گولله، هه ر شهر بکه م و تا گیانم تیدابی خۆم نه ده م به

ده سته وه .

-ئای ته و سه وزاییه جوانه چیه؟ ته وه کوردستانه .. ئای له و به هه شته خۆشه ته و هه موو

گۆلزاره چیه؟ ته وه ش هه وزی ئاو و فواره یه .. ته و کۆتره سپیه جوانانه .. گوی بگرن ته خوینن ..

ته وانه ش په رین له ناو ئاو که دا هاتوون بۆ لای .. من.

ئهمه ی وت و گیانی سپارد.

شیوه نیکی به کۆل ده ست پی کرا له سه ر لاشه ی فیانی جوانه مه رگ.

عه ودال به گ به ده م فرمیسکه وه هه ناسه ییکی هه لکیشا وتی:

-ئه ی شوخی ئازا! به و خوینه گه شه ت که ئیستا پرژا، به ره نگی ئالی برینی سنگت، به

مه ردایه تی ناو کۆری جه نکت، په یمانت ته ده می .. په یمان به و گیانه پاکه ی سپاردت که ماوه

نه ده م گولله یه کم به فیرۆ بچی . یه کوحه وت تۆله ت بسینم تا گیانم ده ره ته چی و پیت شاد ته بم ئه ی

بووکی خویناوی کوردستان!

له و قسانه بووه وه . يه ك دوو پياو چوونه ژيربالی و بردیانه دهره وه . ئه ویش راست خوی کوتا بو
سهره وه بو قه لاکه ی خوی . دهستی دایه وه تفهنگه که ی و نیشانی خوی گرت له دوژمن . يه کی
به سهر په یژه وه ، يه کیک به سواری ، يه کیکی که له پشت لووله ی توپه وه ، يان له پشتی گالیسکه وه ،
يه ک يه ک ئه یخستنه خواری . ئاگای له هیچ نه ما بوو ، تو له نه بی . تو له ی فیان . ته نانه ت ئاگاشی
له وه نه بوو که وا به رودوا پیاوه کانی لای خوی که له سهنگه ره که دا له گه لیان بوو زوریان نه ماون و
يه که يه که کوژراون و ماوه خوش بووه بو دوژمن که به په یژه سهرکه ون بو سهر قه لاکه . ههر
ئه وه نده ی زانی زریکه يه ک هه لسا له يه کی له پیاوه کانی :

-عه ودالبه گ کوژرای .

که ئاوری دایه وه سهیری کرد يه ک پیاوی به ساغی نه ماوه ته وه ، ئه وه یان نه بی که زریکاندی ،
ئه ویش برینداره و خوله کیهه کانی ناپاکیش به شیریکه وه ویستویه تی له پشته وه ئه و بکوژی به لام
ئه و زریکه يه رایپه راند . دهستی دایه شیره که ی و له کالانی دهرکیشا و پرووبه پرووی خوله وه ستا و
وتی :

-ئه ی ناپاکی خو فرۆش ! شهرت بی ئیستا دهردیکت بده می به خه ویش به خه یالنا نه هاتبی ...

تو له ی هه زاره ها جوانی وه ک فیانت لی بسینم و بتکه م به نمونه بو هه موو خائینیک .

-بزانه چونت ئه نیرم بو لای فیان .. دیاره بووکه که ت کوژراوه بو یه وا په ریشانی .

دهستیان کرد به شه ره شیر . به دهم ئه وه وه له پلیکانه کان ئه هاتنه خواری . له دوایله یا عه ودالبه گ

به ده سیکی شیره که ی خوله ی توند کرد له دیواره که ، ئاره قی شین و موری پی کرده وه ، به لام ناپاکه

له ژیرهوه قاچی بهرز کردهوه دای به سهر سنگی عهدالبهگا و دای به زویا .پیش نهوهی شیرهکهی بکا به سنگیا، نهو وهک کیچ راپهپری و کهوتنه جهنگ .نهوهندهی پی نهچوو که خولهکیهکانی له پرتاوی شیروهشاندنیکا بو سهرسنگی عهدالبهگ، شیرهکهی چوو بهو دیوارهدا که عهدالبهگ پشتی پیوه نابوو، بهلام شیرهکهی عهدالبهگ چوو به ورگی خولهی کونه نوکهریا و به لادا هات .شیرهکهی دهرهینایهوه و به پشتینهکهی خوله سپری و نهیویست سهرکهوی بو قه لایچهیهک که ئاودالبهگی تیا بوو .نهیزانی زوری بورجهکان پرووخینراون و عهجهم هاتونهته ژووری قه لاکانهوه .وهختیکی زانی، تهقهی گوللهیهک هات و ئازاری به پشتی گهیشته .که ئاویری دایهوه بوی دهرکهوت نهمه گوللهی قزلباش بوو پیکای له پشتهوه .ههناسهیهکی هه لکیشا و فیانی بیر کهوتهوه که له سهرمه رگا پیی نهوت:

-پشت مه که ره دوژمن.

ئیتر پالی دا بهو پلیکانهیهوه و خوړخوړ خوین له پشتی تافه تافی بوو .که سیش ئاگای له کهس نه بوو .نهوهندهی زانی قه لاکه ی پشتیهوه ههرهسی هینا به بومباران و کهوته ژیرییهوه .ههر نهوهندهی له دم هاته دهر:

-هاتم فیان گیان! هاتم بو لات به بهرگی خوینینهوه .به لام گهلی کورد خوینم ون ناکات.

لهم کاته دا که وا قه لای دمدم به رهو پرووخاندن نهچوو، سهرداری عهجهم بیستی که "مه لا نهحمه دی بادینانی" به سی ههزار سوارهوه بهرپویه بو یارمه تی کوردانی ناوقه لا .له بهر نهوه،

عهجه مه كان ويستيان پيلان به كار بهينن، داوايان له ئه ميرخان كرد كه ته تسليم بئ، به لام ئه مير
وه لامى ئه مه بوو:

-تا تهرمه كه مه نه به نه ده رى، ده رگاي قه لا بو دوژمن ناكه مه وه.

-باشه! با شهر بوه ستينين و پيگ بين!

-به مه يان رازيم به و شهرته ي قه لاكم له گه لا چاك بكره ته وه و هر به ده ست خو مه وه بميني

و چه ته ي جه لاليش له كوردستانا نيشته جي نه بي.

-باشه فرمون با بينوسين و موري كه ين.

ئه ميرخان ته نيا قه لاي ناريني به دهسته وه مابوو. جگه له وهش، بهم هاتنه ي مه لاي باديناني

نه زانيوو. له بهر ئه وه، له سهر ئه وه مهرجانه پيگه اتن و به چهك و شير و تيري ته واويانه وه هاتنه

خواري له باره گاي "محهمه دبه گي بيگده لي" يا سه نه ديان نووسى و موريان كرد. سه ردارى

عه جه م به چند سواريكا نموونه يه كي سه نه ده كه ي به ئيمزاي ئه ميرخان نارد بو مه لا ئه حمه دي

باديناني كه ئه ركي هاتن نه كيشي. وا جهنگ به رپا بوو و ئاشتي كه وته به ينه وه. هر ئه وه نده

ئه مه يان جي به جي كرد، چند پياويكيان ناره ئه و چادره ي كه هه ندي له سه رداره كاني برادوستي تيا

بوو داوايان لي كردن كه چه كه كانيان له خو يان بكه نه وه دنيا گهرمه و ماندوو ئه بن، به لام ئه م

مه ردانه تي گه يشتن كه ئه مه داوه بو يان ئه نينه وه. ئه وه نده ي پي نه چوو كه ناچار بوون له ناو

جه رگه ي له شكري دوژمنا ده ست بده نه وه شير و پروبه پرووي يه ك شه ريكي قاره مانانه بكن.

هر چه نده زوريان لي كوشتن، به لام زوربوون له دوايي نه هاتن. له ئه نجاما، سه رپا له

ئەمىرخانەوہ تا ھەموو سەردارەکان و پیاوانى برادۆست مەردانە کوژران و زىندەوہريان لى
دەرنەچوو؛ چونکە قزلباشىيەکان سلیان لە کوشتنى ژن و منالیش نەئەکرد.

بەم پىيە، قەلای دمدم کە نىشانەى مەردايەتى و قارەمانى "موکرى"ى بىنيە، لە کوٲايدا لاشەى
پىروزی ئەو شەھيدانەشى گرتە باوہش و لە خاکە رەنگینەکەيا، ھەر بە جلە خویناويیەکانیانەوہ
شارانەوہ.

بەلى، لە خاکى کوردستانا نىژران، نىشانەى کوٲنەدان و جەنگاوەرپىتى نەتەوہى کوردە لە پىناوى
ئازادى کورد و کوردستانا.

سليمانى: ۹۵۸۹/۱۰

شناسی
کرد

© KORDSHENASI

به مناسبت
ده قلمی ماموستایان
۱۹۶۰